RUDIMENTA

GRAMMATICES.

CONSCRIPT &

Editio prioribus longè emendation & multis in utráq; Grammatices parte adjectis auctior.

Salmo maris, terraque arbos, avis deris urbi Promitturt quicquid trina elementa ferunt. Et campana (frequens celebret quod numinis aras Urbs) superesse polo non peritura docet. Neve quod indubites sociari aterna caducis, Annulus hoc pignus sonjugiale notat.

GLASGUA.

Excudebat Robertus Sanders, Regiæ Majestatis Typographus, Anno Dom. 1693. Wing K17

****

ADMONITIO.

Um hactenus, citra necessitatem, gemina esset Rudimentorum Syntaxis, eaque impersecta; haud ab re duximus in Tyronum gratiam, utramque in unam conslando (frustra enim sit per plura, quod aquè commodè sieri potest per pauciora) aliquanto locupletiorem reddere, recisis supersuis & adjectis nonnullis qua desiderabantur, eaque quam sieri potest brevissime & perspicuè, qua Puerulorum studiis non inutilia fore speramus.

AD GRAMMATICÆ STUDIOSOS PROTREPTICO N.

Prima elimenta tibi, Puer, ediscantur ad unguem:
Stabit opus melius, si bene sixa basis.
Sin apinas tricasque sequens neglexeris, amens,
Nil nisi Littus aras, Æthiopemque lavas.

****

MAGISTER.

Son Literarum confideratio fit imprimis a necessaria, recense, mi Puer, que tibi de Literis à me tradita sunt. P.UER. Litera funt dua & viginti, a bc defgi 李中中:李中華 klmnop qr stuxyz.

Ex viginti duabus literis quinque funt Vocales per fe Vocales, a e i o u : nam y Græca eft. possunt syllabas constituere.

DIPHTHONG I. Vocales dicta Ex Vocalibus varie compositis fiunt sunt, quia per se Diphthongi. vocem edunt.

Musæ. Diphthongus œ sut Scelum. Seu sur seuge. eft duarum vo-SAudio. Sei S hei. calium in unam Æ & œ vulgo pronunciantur ut (e) fim- syllabam conplex. Additur his una Græca ji ut, Harpyia tractio.

CONSONANTES.

Reliquæ literæ Consonantes appellantur; & funt numero fedecim, b c df gk quia cum vocalmnpgr/txz.

Consonantiu aliæ sunt mutæ,bedfgkpqt Aliæ semivocales, lmnr fxz. Quarum aliæ liquidæ, lmnr.

Aliz duplices Consonantes, 27.

Consonantibus adduntur i & v, quando fibi vel aliis vocalibus in eade syllaba præ- vocales à mulponuntur; ut Juno, Jovis, voluntas, virtus.

Kyz, Latinis dictionibus nunquam ad- tur. miscentur.

6, 9; 9, ab-H proprie quidem litera non est, sed breviationes aspirationis nota. funt, non lite-

M. Poterisne ex hisce literis conficere ra.

fyllabas?

P. Poffum.

M. Nun-

Consonantes.

libus consonant.

fine vocali syl-

labam non con-

F, inter femi-

tis annumera-

ficiunt.

Confonantes

Rudimenta.

Vox incomplexa impropriè dicitur di-

vix aliud figni-

ficat quam phra sin aut dicendi am oraculum.

M. Nunquid etiam ex Syllabis Dictiones?

P. Scio, mi Præceptor.

M. Bene haber: proxima cura eft, ut in-Hio: nam distin telligas ex Dictionibus Orationem constare P. Et id intelligo.

DE DICTIONIBUS. .

Dictiones quidem innumeræ funt; revoallum, aut eti- cari tamen poffunt in octo Classes : has O. rationis partes communiter appellant.

M. Quid est pars Orationis?

P. Diaio quævis.

Numerus partium Orationis. Octo funt partes Orationis.

Suntque Declinabiles. 4.

(Adverbium. Nomen. vel (Indecli-) Præpositio. Pronomen. (nabiles.) Interjectio. Verbum. Participium.) Conjunctio.

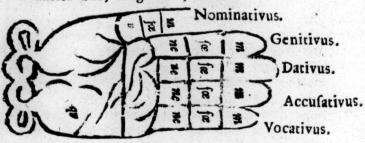
Earum partium quæ declinantur, hæ tres, Nomen, Pronomen,& Participium, fleduntur per genera, casus & numeros: Verbuin per modos, tempora & personas.

Genera principalia sunt Masculinum, Fæmininum, &

Neutrum.

Casus sex: Nominativus, Genitivus, Dativus, Accufativus, Vocativus, & Ablativus.

Numeri duo, Singularis, Pluralis.

DECLINATIONES QUINQUE.

Admonitio Necessaria. Ultima tantum syllaba in Declinatione est mutabilis.

DECLINATIONES.

Rima Declinatio mittit Genitivum fingularem, & Da. tivum in & Diphthongon. NoNominativus fingularis primæ Declinationis haber quatuor terminationes.

(as) Masculini generis: as (es) Masculini generis: es (ut) Anchises. Anchises. Circe. Litera.

as habet sæpè { Accusativum { an } en }

Genetivus & dat. fing. nomin. & vocat. plur. æ diphthongon, accusat fing. am, vocat. & ablat. fing. a, genit. plura. arum, dat. & ablat. plur. is, accus. plur. as.

E habet es in genitivo, en in accusativo, & e in dativo & ablat. ut es habet etiam e in ablat. Græca in a habent in accusat. am vel an: ut ossa, ossam vel ossan. As & es auferunt s in vocat.

PARADIGMA. Nominativo Litera, A Letter. Genitivo literæ, of a letter.
Dativo literæ, to a letter.
Accusativo literam, a letter. Accufativo Vocativo litera, O letter. litera, with, from, in, by a letter. Ablativo Nominativo Litera, Letters. Genitivo literarum, of letters.

Dativo literis, to letters. Accufativo liseras. letters. Vocativo literæ, O letters. Ablativo literis. with, from, in, by letters.

S Ecunda Declinatio dignoscitur per genit. sing. in i, & dativum in o.

Nominativus fingularis secundæ Declinationis habet terminationes sex.

{er } ut {Gener } {us } ut { Ventus Tydeus } um }

Gen. fing. nom. & vocativo plur. i, dat. & ablat. fing. o, accus. fing. um, vocat. est fimilis nominat. sed nominat.

A 3

in us facit Vocat. in e, Genit. plur. orum, Dat. & Ablat.

plur. is. Accuf. plur. os.

Definentia in eus sæpius habent in Accusativo ea; In Vocativo, tantum en: Et propria in ius habent in Vocativo i, ut, Georgius, Georgi.

PARADIGMA. Nominativo generi. Nominativo gener. Genitivo generi. Genitivo generorum. Dativo genero. Dative generis. Accufativo generum. Accufativo generos. Vocativo gener. Vocativo generi.

Ablativo genero. Ablativo generis. De Dictionibus Neutri generis.

Nomina neutri generis iti quavis Declinatione habet Nominativum, Acculativum, & Vocativum fimiles in utroque numero, & plurali semper in a, nisi declinatione careant: ut.

Nominativo Nominativo C Accusativo Singenium Accufativo Ingenia. Vocativo Vocativo

M. Fac memineris, mi puer, te nomina tria declinaffe.

P. Memini, mi præceptor.

M. Poterisne simul flectere hac tria, & hoc ordine.

Gener, Litera, Ingenium. P. Experiar & affuefcam.

Ablative

M. Fac modò periculum. Puer (Nominativo Gener, litera, ingenium. generi, litera, ingenii. Genitivo genero, literæ, ingenio. Dativo Accusativo generum, literam, ingenium. Vocativo gener, litera, ingenium. Ablativo genero, litera, ingenio. Nominativo Generi, literæ, ingenia. Genitivo generorum, literarum, ingeniorum. Dativo generis, literis, ingeniis. Accusativo generos, literas, ingenia. generi, literæ, ingenia. Vocativo

M. Probè factum: nam fine negotio declinare poteris nomina complura, que vocantur adfectiva prime & fecundæ declinationis. Tener

generis, literis, ingeniis.

Tener, a, um. Candidiffimus, a, um. Ad bane ratioCandidus, a, um. Candidiffimus, a, um. nem, declinatioFormosus, a, um. Formossismus, a, um. nis participia
Ingratus, a, um. Ingratissimus, a, um. in tus, sus, xus,
uus, rus, & dus, de-

Eadem operâ variabis cætera omnia. clinanda sunt.

TErtia Declinatio dignoscitur per Genitivum sing

Nominativus fingularis tertiæ Declinationis habet undecim literas terminales a, e, o, tres vocales: c, d, t, tres mutas; l, n, r, s, x, quinque semivocales: ut Diadima, mantile, mucro, lac, David, caput, velligal, tibicen, imber, civitas, felix.

Genir. fing. is, Dat. fing. i, Accus. fing. em, Vocat. est similis Nominat. Ablat. fing. e vel i. Nom. Accus. & Voc. plur. es, Gen. plur. um vel ium, Dat. & Abl. plur. ibus.

Definentia in e,& neutra in al, vel ar habent in Ablativo tantumi, Imber, imbre vel imbri. Genitivus plur habet um, cum Ablat. fing. habet e tantum; ium verò cum Ablat. fing. habet e vel i fimul, vel i tantum.

PARADIGMA.

Nom. Mucro.

Gen. mucronis.

Dat. mucroni.

Acc. mucronem.

Vocat mucro.

Ablat. mucrone.

Ablat. mucrones.

Ablat. mucronibus.

M. Nunc declina hoc nomen Felix per tria genera, & distincte; interim attende neutrum genus.

Nom. Felix, lix, lix.

Gen. felicis.

Dat. felici.

Acc. felicem, cem, lix.

Vocat. felix, lix, lix.

Ablat. felice, vel ci.

Nom. Felices, ces, cia.

Gen, felicium, cium, cium

Dat. felicibus, ibus, ibus.

Acc. felices, ces, cia.

Vocat. felices, ces, cia.

Abl. felicibus, ibus, ibus.

A D M O N I T I O.

Ad hunc typum referri debent cætera adje- Item parti
@ Adiva tertiæ declinationis, sive una habent ter- cipia in ans
minationem, ut Vehemens, ferox: sive duas, ut de in ens,
Mitis pro Masculino & Fæminino, & mite pro de quibus
Neutro: sive tres, ut, Celeber, celebris, celebre; suo loco.
Saluber, salubris. salubre.

Adje-

Adjectiva habentia e in nominativo, pro neutro habent i tantum in ablativo.

Uarta Declinatio dignoscitur per genitivum sing. in us, & dativum in ui.

Nominativus singularis quartæ declinationis habet duas terminationes us & u neutri generis, & indeclinabile in

fingulari, ut cornu.

Quartæ declinationis nomin. genit & vocat. fingularis, nomin accus. & vocat. plur. habent us, dat. fing. ui, accus. fing. um, ablat. fing. ui genit plur. uum. dat. & ablat. plur. ibus.

	101 300	PAR	ADIC	G.M.A.		
6	Nom.	Fructus.	) (	Nom.	Frudus.	1
11	Gen.	frudus.	1	Gen.	fruduum.	1
(مد	Dat.	fructui.	(=)	Dat.	fructibus.	(
:= 5	Accuf.	frudum	7= 5	Accus.	fructus.	7
"]	Voc.	fructus.	\ /	Vocat.	frnctus.	1.
	Abl.	frudu.			fru Sibus.	)

Quinta Declinatio dignoscitur per genirivum sing.

Nominativus fing, quintæ declinationis habet unam

terminationem, nempe es fæminini generis.

Quintæ Declinationis nomin. & vocat. fing. nomin. aceus. & vocat. plur. habent es. gen. & dat. fing. ei. accus. fing. em. abl. fing. e. gen. plur. erum, dat. & abl. plur. ebus.

PARADIGMA.

1	Nominativo	Res.	7 (	Nominative	Res.	1
1	Genetivo	rei.	1	Genitivo"	rerum	/
00)	Dativo	rei.		Dativo	rebus.	
Sing.	Acculativo	rem	(=\	Acculativo	res. (	7
1	Vocativo	res.	1	Vocativo	res.	1
(	Ablativo	re.	0	Ablativo	rebus.	)

Omnia nomina quinta prater res, dies, & compositum meridies, vel carent toto plurali, ut sides; vel genitivo & ablativo, ut spes.

M. Nune tenes, puer, nomina adjectiva esse vel primæ & secundæ declinationis: ut Durus, a, um: vel tertiæ tantum: ut Fortis, forte.

P. Teneo.

Grammatices.

De formatione Comparativi & Superlativi gradus.

Omparativus & Superlativus formantur à proximo Casu in i, addendo pro Comparativo syllabam or, & pro Superlativo f, & simus, ut Dolli, dollifor, dolliffimus.

Positivus in r, Snperlativum à nominativo format, addendo rimus: ut Pulcher, pulcherrimus, Pauper, pauperrimus.

M. Affuesce primum ad præcedentes regulas accommodare hæc Paradigmata.

Singularis.

Pluralis.

Non.

Nom.

Com, Sup. Maf. Durus, ior, issimus.

Com. Sup. Pof. Maf. Duri, iores, iffimi. Fæm. Duræ, iores, islimæ.

Fam. Dura, ior, iffima. Neut. Durum,ius, iffimum.

Neut. Dura, iora, issima.

Gen.

Gen.

Mas. Durorum, iorum, issimorum. Maf. Duri, ioris, iffimi. Fæm. Durarum, iorum, iffimarum. Fæm. Duræ, ioris, islimæ. Neut. Durorum, forum, iffimorum. Neut. Duri, ioris, isimi.

Dat.

Dat.

Duro, iori, istimo. Mas. Duræ, iori, islimæ. Fæm.

Duris, ioribus, isimis pro omnibus generibus.

Duro, iori, istimo. Neut.

Accus.

Accus.

Mas. Durum, iorem, iffimum. Fæm. Duram, iorem, isimam.

Mas. Duros, iores, issimos. Fam. Duras, iores, islimas Neut. Dura, iora, issima.

Neut. Durum, ius, isimum.

Vocat. Dure, ior, issime.

Vocativus est similis Nominativo.

Dura, ior, issima. Fæm.

Durum, ius, issimum. Neut.

Mas.

Ablat.

Maf. Duro, iore vel ri, issimo. Fæm. Dura, iore vel ri, issima.

Ablativus est similis Dativo.

Neut. Duro, iore velri, issimo.

Alind

Mas.

Fæm.

Aliud Paradigma.

Singularis Nom.

Pluralis. Nom.

Pof. Com. Sup.

Pof. Com. Sup. Maf. Molles, iores, iffimi. Fem. Molles, iores, islimæ.

Mas. Mollis, igr, iffimus. Fem. Mollis, ior, issima. Neut. Molle, jus, iffimum. Neut. Mollia, jora, issima.

Gen. Maf. Mollis, ioris, iffimi.

Gen. Maf. Mollium, iorum, issimorum Fem. Mollis, ioris, istimæ. Fem. Mollium, iorum, istimarum Neut. Mollium, iorum, iffimorum

New. Mollis, ioris, iffimi.

Dat. Molli, iori, islimo.

Molli, iori, iffimæ. Neut. Molli, iori, issimo. Dat.

Mollibus, mollioribus, molliffimis, pro omnibus generibus.

Accuf.

Accuf.

Maf. Mollem, iorem, issimum. Maf. Molles, iores, isimos. Fæm. Moilem, iorem, isimam. Fam. Molles, iores, isimas. Neut. Mollia, iora, isima. Neut. Molle, ius, issimum.

Vocat.

Mollis, ior, islime. Mas. Fæm. Mollis, ior, issima.

Vocativus est similis Nominativo.

Neut. Molle, ius, issimum.

Ablativus est similis Molli, iore vel ri, issimo. Maf. Fam. Molli, iore vel ri, issima. Dativo.

Neut. Molli, iore, vel ri, isimo.

Adverte positivum interdum esse primæ & secundæ Declinationis, interdum tertiæ tantum. At Comparativus semper est tertiæ. Superlativus primæ & secundæ.

PRONOMINA.

M. Quindecim: Ego, tu, sui, ille, ipse, iste, bic, is, meus, tuus, suus, noster, vester, nostras & vestras. Quidam addunt quis & qui, cujus & cujas.

M. Declina Pronomina.

P. Sing.	Plur.	
(Neminativo Ego.	\(\) (Nominativo Nos.	(Et cate-)
Genitivo mei.	Gen.nostrum v.ftri.	\ ris, præ. /
Dativo mihi.	Dativo nobis.	J ter tu,
Accusativo me.	Accusativo nos.	meus no-
Vocativo deest.	Vocativo nos.	fter & no-
(Ablativo me.	) (Ablativo nobis.)	(fras.)

	tui.	Genitivo	vestrum vel stri.
Dativo Accusativo	te.	Accufativo	vos
Vocativo	tu.	/Vocativo	vos.
Ablativo	te.)	Ablativo	vobis

Sing.		Plur.		
(Nominative	deeft.	(Nominat.	deeft.	Servius ex Cafa-
Genitivo	fui.	Genitivo	fui.	re notat fe fim-
Dativo	fibi (	)Dativo	fibi.	plex poni, cum
Accusativo	fe. /	Acculativ	o fe.	aliquis le in ali-
Vocativo	deeft.	/Vocativo	deeft.	um quid fecille
Ablativo	fe.	Ablativo	fe.	um quid fecisse fatetur, lese cum
				in feipsum.

: (Ille, illa, illud.)	(illius.)	(illi.)
Ille, illa, illud. Isfe, ista, istud. Ipse, ipsa, ipsum. Is, ca, id.	) iftius. (§	) ifi. (
Iple,ipla,iplum.	) ipfius, (a	) ipfi. (
Z (Is, ea, id.) 0	(ejus.) H	(ci.)

Nominat. Plur. ei vel ii. Dat. & Ablat. plur. eis vel iis.
Reliqui calus consentiunt cum adjectivo primæ & secundæ declinationis.

De Composito Idem,

Plur.
Nom. Iidem, eadem, eadem.
G.eorundem, earundem, eorunde
Dat. eisdem vel iisdem.
Acc. eosdem, easdem, eadem. Voc. deest.
Voc. deeft.
) Abl. eisdem vel iisdem.
Plur.
(Nom. Hi, hæ, hæc. Gen. horum, harum, horum)
Gen. horum, harum, horum
Dat. his.
Acc. hos, has, hæc.
/Voc. deeft.
(Abl. his.

Meus, tuus, suus, noster, vester, declinantur ut Adjectiva primæ & secundæ declinationis, nostras & vestras, ut Felix.

Quis Nomen fic declinatur.

(Nominat, Quis vel qui, quæ vel qua, quo	d vel quid.)
Genitivo cuins.	5,17 }
Dativo cui. Accuf. quem, quam, quod vel quid.	reference M
Accus, quem, quam, quod vel quid.	Coming 2
Vocativo deest. Ablat vo quo, qua, quo.	Daive .
(Nominative Qui, quæ, quæ vel qua.	C Appel 103
Genitiva quorum, quarum, quorum.	V Maral)
Dativo queis vel quibus.	OF Holding
Accufativo quos, quas, quæ vel qua.	7
Vocativo deeft.	1): \
Ablat. queis vel quibus.	

Obs. Quain nom sing. pro sæm. & in nom. & accus. plur. pro neutro, non legitur extra compositionem.

VERBUM.

Thema Verbi Activi Conjugationis prima.

Amo, amas, amavi, amare, amandi, amando, amandum, amatum, amatum.

Indi-

	13
	Indicativus (love.
	Love, thou loves, he loves: we love, ye love, they
Præsens.	Amo, amas, amar: amamus, amatis, amant. I loved, or was loving.
Imperfe	Amabam, bas, bat: bamus, batis, bant.
imperiec	(I have loved, thou haft, he hath.
Perfect.	(Amavi, vifti, vit: vimus, viftis, verunt vel vere.
	I had loved.
Plusquam	Amaveram, ras, rat: ramus, ratis, rant.
Futurum.	Imperativus.
	Love thou, let him, let us, ye, let them.
Præsens.	Ama, amet: amemus, amate, ament.
Alt-vox.	Amato, amato: amemus, amatote, amanto.
	(1 wish I love.
Præsens.	I wish I loved.
Imperfect	
Perfed.	(Amaverim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
	I wish I had loved.
Plufquam	Amavissem, ses, set: semus, setis, sent.
Futurum.	
	Potentialis.
	(I may or can love.
Præsens.	Amem, ames, amet: amemus, ametis, ament. I might, would, (hould, ought, or could love.
Imperfed	
	(I might, would, should, or ought to have loved.
Perfect.	(Amaverim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
2445	I would, ought, might, or should had loved.
Plufquam.	
	I may or can love hereafter.
Futurum.	Amavero, ris rit: rimus, ritis, rint.
THE NAME OF	SWhen I love.
Præsens.	Amem, ames, amet: amemus, ametis, ament.
	사용하다는 그렇게 되었다면 하는 요즘 아이 속밤이다는 다른 경기를 가장하다 말했다.

14	Rudimenta
Imperfect.	(When I loved, or when I was loving.
1mbetiect.	Amarem, res, ret: remus, retis, rent. When I have loved.
Perfect.	Amaverim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
reflect.	(When I had loved.
Plufquam	Amavissem, ses, set : semus, setis, sent.
Timdami	When I shat or will love.
Futurum.	C Amavero, ris, rit: rimus, ritis, rint,
Î.	Infinitious.
Præsens & I	mperfectum, Amare. To love.
	lufquamperfect, Amavisse. To have or bad loved.
	maturus vel amaturum esse. To be about to love
bereafter.	
	undii voces. { Amandi, Of loving. Amando, In loving. } Amandum, To love. }
Tres Geri	indit voces. \ Amando, In loving. \
	Amandum, To love.
Supina ca	idunt à præterito perseco indicativi, sed va-
ria termina	tione, amatum, To love.
	um præsentis temporis, amans, Loving.
	maturus, To love, or to be about to love hereafter, na Verbi Passivi Conjugationis prima.
	naris vel amare, amatus sum vel sui, amari, a-
	ndo, amandum, amatu, amatus, amandus.
manual, ama	Indications.
	(I am loved, thou art loved, he is loved, we are
Præfens.	Amor, amaris vel amare, amatur: amamur,
	loved, ye are loved, they are loved.
•	amamini, amantur.
G	I was loved.
Imperfect.	(Amabar, baris vel bare, batur: bamur,
	(bamini, bantur.
	1 have been loved.
Perfect.	Amatus sum vel fui, tus es vel fuisti, tus
	est vel fuir: ti sumus vel fuimus, ti estis
	vel fuiftis, ti funt fuerunt vel fuere. I had been loved.
Plufquam.	Amatus eram vel fueram, tus eras vel fue-
Finiquain.	ras, tus erat vel fuerat: ti eramus vel
	j tueramus, ti eratis vel fueratis, ti erant
	vel fuerant.
Futurum.	I shal or will be loved.
	(Amabor, beris vel bere, bitur: bimur,
	bimini, buntur. Impe-
The state of the s	

Imperativus.

Præsens. Se thou loved.
Amare, ametur: amemur, amamini, amentur.
Alt-vox. Amator, amator: amemur, amaminor, amantor.

Optatious.

(I wish I be loved.

Præsens. Amer, eris vel cre, etur: emur, emini, entur.

Imperfect. Amarer, eris vel ere, etur: emur, emini, entur. I wish I have been loved.

Perfect.

Amatus sim vel suerim, tus sis vel sueris, tus sit vel suerit: ti simus vel suerimus, ti sitis vel sueritis, ti sint vel suerint.

1 wish I had been loved.

Plusquam. (Amatus essem vel fuissem, tus esses vel suisses, tus esset vel fuisset: ti essemus vel suissemus, ti esset vel fuissetis, ti essent vel suissent.)

I wish I be loved hereafter.

Futurum. Amatus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus erit vel fuerit: ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erunt vel fuerint.

Petentialis.

(I may or can be loved.

Præsens. Amer, eris vel ere, etur: emur, emini, entur. I would, ought, should, or might be loved.

Imperfect. Amarer, eris vel ere, etur: emur, emini, entur. I would, should, ought, or might have been loved.

Perfect.

Amatus fim vel fuerim, tus fis vel fueris, tus fit vel fuerit: ti fimus vel fuerimus, ti fitis vel fueritis, ti fint vel fuerint.

Plusquam. (Amatus essem vel suissem, tus esses vel suissem, tus esse

tus esset vel fuisser: ti essemus vel fuissemus, ti essetis vel fuisseris, ti essent vel fuissent.

I may or can be loved hereafter.

Futurum. Amatus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus erit vel fuerit: ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erunt vel fuerint.

Sub-

Subjuntivs.

When I am loved.

Præsens. Amer, eris vel ere, etur : emur, emini entur.

Imperfed. Amarer, eris vel ere, etur: emur, emini, entur.

Perfect. Amatus sim vel suerim, tus sis vel sueris, tus sit vel suerit: ti simus vel suerimus, ti sitis vel sueritis, ti sint vel suerint.

When I had been loved.

Plusquam. Amatus essem vel suissem, tus esses vel suisses, tus esset vel suisser: ti essemus vel suissemus ti esset vel suisseris, ti essemus vel suissemus ti esset vel suisseris, ti essemus vel suissemus.

(When I shal be loved hereafter.

Futurum. Amatus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus erit vel fuerit : ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erint vel fuerint.

Infinitivus.

Præsens & Impersect. amari, To be loved. Persectum & Plusquampersectum, amatus vel amatum esse vel suisse, To have or had been loved. (pro ratione nominis subjecti) Futurum, amatum iri, amandus vel amandum esse, To be loved hereafter. Supinum, amatu. To be loved. Participium præsentis temporis, amatus, loved. Futuri, amandus, To be loved hereafter.

Thema Verbi Allivi Conjugationis Secunda.

Doceo, doces, docui, docere, docendi, docendo, docendum, docum, docens, docurus.

Indicativus.

Præsens. Doceo, ces, cet: cemus, cetis, cent.
Impersed. Docebam, bas, bat: bamus, batis, bant.
Persed. Docui, isti, it: imus, istis, erunt vel ere.
Plusquara. Docueram, ras, rat: ramus, ratis, rant.
Futurum. Docebo, bis, bit: bimus, bitis, bunt.

Imperatious.

Præsens. Doce, doceat: doceamus, docete, doceant.
Alt.vox. Doceto, doceto: doceamus, docetote, docento.
Opt at

Optat. Subjundt. dy Potent.

Præsens.
Impersect.
Persect.
Pocerem, res, ret: remus, retis, rent.
Docuerim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Plusquam
Docuissem, ses, set: semus, setis, sent.
Futurum.
Docuero, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Infinitivus.

S

Præsens & præterit. impersed. Docere. Persed. & plusquampersed. Docuisse. Euturum, Docurus val Docurum esse. Tres Gerundii voces, Docendi, Docendo, Docendum. Supinum, Docum. Participium præsentis temporis, Docens. Futuri, Docurus.

Thema Verbi Passivi Conjugationis Secunda.

Doceor, doceris vel docere, docus sum vel sui, doceri, docendi, docendo, docendum, docu, docus, docendus.

Indicativus.

Præsens. Doceor, doceris vel docere, docerur: doce-

Impersed. Docebar, baris vel bare, batur: bamur, ba-

Persed. Doctus sum vel sui, tus es vel suisti, tus est vel suit: ti sumus vel suimus, ti estis vel suistis, ti sunt suerunt vel suere.

Plusquam. Docus eram vel fueram, tus eras vel fueras, tus erat vel fuerat: ti eramus vel fueramus, ti eratis vel fueratis, ti erant vel fuerant.

Futurum. Docebor, beris vel bere, bitur: bimur, bimini, buntur.
Imperativus.

Præsens. S Docere, atur: amur, emini, eantur.
Alr. vox. Docetor, tor: amur, eminor, entor.

Optat. Subjuntt. & Potent.

Præsens. Docear, aris vel are, atur: amur, amini, antur. Impersed. Docerer, reris vel rere, retur: remur, remijni, rentur.

Persect.

Docus sim vel suerim, tus sis vel sueris, tus sit vel suerit: ti simus vel suerimus, ti sitis vel sueritis, ti sint vel suerint.

B Plusquam-

Plusquam. Doctus essem vel suissem, tus esses vel suisses, rus esset vel suisser: ti essemus vel suissemus ti esset vel suisseris, ti essemus vel suissemus.

Futurum. Doctus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus eritivel fuerit: ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erunt vel fuerint.

Infinitivus.

Præsens & Præserit. Impersed. Doceri. Persedum & Plusquampersed. Docus vel docum esse vel fuisse. Futus rum, docum iri, docendus vel docendum esse. Supinum, docu. Participium præseriti temporis, docus. Futuri, docendus.

Thema Verbi Allivi Conjugationis Tertia. Lego, legis, legi, legere, legendi, legendo, legendum, lectum, legens, lecturus.

Indicativus.

Præsens. Lego, legis, legit: legimus, legistis, legunt. Impersect. Legebam, bas, bat: bamus, baris, bant. Persect. Legi, isti, it: imus, istis, erunt vel ere. Legeram, ras, rat: ramus, ratis, rant. Futurum. Legam, ges, get: gemus, getis, gent, Imperativus.

Præfens. SLege, legat: amus, ite, ant. Alt.vox. Legito, ito: amus, tote, anto. Optat. Subjuntt. dy Potent.

Præsens.
Impersed.
Legam, gas, gat: gamus, gatis, gant.
Legerem, res, ret: remus, retis, rent.
Legerim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Legissem, ses, set: semus, setis, sent.
Legero, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Infinitivus.

Præsens & præterit. Impersed. Legere. Persed. & Plusqampersed. Legisse. Fururum, Lecturus vel lecturum esse. Tres Gerundii voces, Legendi, legendo, legendum. Supinum, Lectum. Participium præsentis temporis, Legens. Futuri, Lecturus.

Thema Verbi Passivi Conjugationis Tertia.

Legor, legeris vel legere, lectus sum vel sui, legi, legendi, legendo, legendum, lectu, lectus, legendus.

Indicat.

Indicatious.

Legor, geris vel gere, gitur: imur, imini, untur. Præsens. Legebar, baris vel bare, batur: bamur, ba-Imperfect. mini, bantur.

Lectus fum vel fui, tus es vel fuifti, tus est vel Perfect. fuic : ti sumus vel fuimus, ti estis vel fuiftis, ti funt fuerunt vel fuere.

Lectus eram vel fueram, tus eras vel fueras, Plusquam. tus erat vel fuerat : ti eramus vel tueramus. ti eratis vel fueratis, ti erant vel fuerant. Legar, geris vel gere, getur: emur, emini, en-

Imperatious.

Præsens. SLegere, atur: amur, imini, antur. Alt-vox. Legitor, tor: amur, iminor, untor.

Optat. Subjunct. dy Potent.

(Legar, aris vel are, atur: amur, amini, antur. Præsens. Legerer, reris vel rere, retur: remur, remini, Imperfect. rentur.

Ledus fim vel fuerim, tus fis vel fueris, tus fit Perfect. vel fuerit: ti fimus vel fuerimus, ti fitis vel fueritis, ti fint vel fuerint.

Plusquam. (Lectus essem vel fuissem, tus esses vel fuisses, tus effet vel fuisser: ti essemus vel fuissemus. ti effetis vel fuiffetis, ti effent vel fuiffent.

Lectus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus erit vel fuerit: ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erunt vel fuerint.

Infinitivus.

Prælens & præterit. Imperfect. Legi. Perfect. & plufquamperfed. Ledus vel ledum effe vel fuifle. Futurum, Ledum iri. Legendus vel legendum effe. Supinum, ledu. Participium præteriti temporis, lectus. Futuri, legendus.

Thema Verbi Activi Conjugationis Quarta.

Audio, audis, audivi, audire, audiendi, audiendo, audiendum, auditum, audiens, auditurus. Indications.

Præsens. SAudio, audis, audit: audimus, auditis, audiunt. Imperfect. Audiebam, bas, bat: bamus, batis, bant.

Perfect.

Perfect. Audivi, visti, vit: vimus, vistis, verunt vel vere Plusquam. Audiveram, ras, rat: ramus, ratis, rant. Futurum. Audiam, es, et: emus, etis, ent. Imperativus.

Præsens. S Audi, audiat: iamus, ite, iant. Alt-vox. S Audito, ito: iamus, itote, iunto.

Optat. Subjuntt. & Potent.

Præsens.
Impersed.
Audirem, ias, iat: iamus, iatis, iant.
Audirem, res, ret: remus, retis, rent.
Audiverim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Audivero, ris, rit: rimus, ritis rint.
Infinitivus.

infinitivus,

Præsens & præterit. imperfect. Audire. Perfect. & plusquampersect. Audivisse. Futurum, Auditurus vel Auditurum esse. Tres Gerundii voces, Audiendi, Audiendo, Audiendum. Supinum, Auditum. Participium præsentis temporis, Audiens. Futuri, Auditurus.

Thema Verbi Passivi Conjugationis Quarta.

Audior, audiris vel audire, auditus sum vel sui, audiri, audiendi, audiendo, audiendum, auditus, auditus, audiendus.

Indicativus.

Præsens. (Audior, audiris vel audire, auditur: audimur, audimini, audiuntur.

Imperfect. Audiebar, baris vel bare, batur : bamur, bamini, bantur.

Persect.

Auditus sum vel sui, tus es vel suisti, tus est vel suit: ti sumus vel suimus, ti estis vel suistis, ti sunt suerunt vel suere.

Plusquam. Auditus eram vel fueram, tus eras vel fueras, tus erat vel fuerat: ti era nus vel fueramus, ti eratis vel fueratis, ti erant vel fuerant.

Futurum. (Audiar, eris vel ere, etur: emur, emini, entur.

Præsens. S Audire, audiatur: amur, imini, antur. Alt-vox. Auditor, tor: amur, iminor, untor. Optat. Subjunct. & Potent.

Præsens. SAudiar, aris vel are, atur: amur, amini, antur. Impersect. LAudirer, eris vel ere, etur: emur, emini, entur. Persect.

Auditus sim vel fuerim, tus sis vel fueris, tus Perfed. fit vel fuerit : ti fimus vel fuerimus, ti fitis vel fueritis, ti fint vel fuerint.

Auditus essem vel fuissem, tus esses vel fuisses, Plusquam. tus esset vel fuisset: ti essemus vel fuissemus ti efletis vel fuiffetis, ti eflent vel fuiffent.

Futurum. (Auditus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus erit vel fuerit: ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erint vel fuerint.

Infinitivus.

Præsens & præterit. Imperfect. Audiri. Perfect. & Plusgamperfect. Auditus vel auditum esfe vel fuisse. Futurum, Auditum iri, audiendus vel audiendum esse. Tres Gerundii voces, Audiendi, audiendo, audiendum. Supinum, Auditu. Particip. præterit. temp. Auditus. Futuri, Audiendus.

E O. Indicativus.

(Eo, is, it: imus, itis, eunt. Præsens.

Impersect. Ibam, bas, bat: bamus, batis, bant. Persecum. Ivi, visti, vit: vimus, vistis, verunt vel vere.

Plusquam.) Iveram, ras, rat: ramus, ratis, rant, Futurum. (Ibo, bis, bit: bimus, bitis, bunt.

Imperativus.

Præsens. S I, eat: eamus, ite, eant.

9

Alt-vox. \ Ito, ito: eamus, itote, eunto. Optat. Subjunct. of Potent.

(Eam, eas, eat: eamus, eatis, eant. Præsens.

Imperied. Irem, ires, iret: iremus, iretis, irent. Perfectum Iverim, ris, rit: rimus, ritis, rint. Plusquam.) Ivissem, ses, set: semus, setis, sent.

Futurum. (Ivero, ris, rit: rimus, ritis, rint.

Infinitivus.

Prælens & præterit. Imperfed. Ire. Perfed. & plufquamperfed. Iviffe. Fatur. Iturus wel iturum effe. Tres Gerundii voces, Eundi, eundo, eundum. Supina. Itum, itu. Particip. præsent. temporis, Iens. Futuri, Iturus.

QUEO similiter Conjugatur. Indicatious.

(Volo, vis, vult: volumus, vultis, volunt. Imperfect. Volebam, bas, bat: bamus, batis, bant. Perfect. Volui, isti, it: imus, istis, erunt vel ere. Perfect.

Plusquam?

Plusquam. SVolueram, ras, rat: ramus, ratis, rant. Futurum. SVolam, les, let: lemus, letis lent. Deest huic Verbo Modus Imperativus.

Optat. Subjunct. der Potent.

Præsens. Velim, lis, lit: limus, litis, lint.

Vellem, les, let: lemus, letis, lent.

Vellem, les, let: lemus, letis, lent.

Voluerim, ris, rit: rimus, ritis, rint.

Voluero, ris, rit: rimus, ritis, rint.

Infinitivus.

Præsens & præteric. Impersed. Velle. Persect. & Plusquampersect. Voluisse. Futurum deest. Participium præsentis temporis, Volens.

NOLO.

Indicatious.

Præsens. (Nolo, nonvis, nonvult: nolumus, nonvultis, nolumt.

Impersect. Nolebam, bas, bat: bamus, batis, bant.
Persectum. Nolui, isti, it: imus, istis, erunt vel ere.
Plusquam. Nolueram, ras, rat: ramus, ratis, rant.
Nolam, les, let: lemus, letis, lent.

Imperativus.

Præsens. SNoli, Nolite.
Alt-vox. Nolito, Nolitote.

Optat. Subjunet. de Potent.

Præsens. Nolim, lis, lit: limus, litis, lint.
Imperied. Nollem, les, let: lemus, letis, lent.
Persedum. Noluerim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Plusquam. Noluissem, ses, set: semus, setis, sent.
Futurum. Noluero, ris, rit: rimus, ritis, rint.

Infinitivus.

Præsens & præterit. Impersedt. Nolle. Persedt. & plusquampersedt. Noluisse. Futurum, deest. Participium præsentis temporis, Nolens.

F E R.O.

Indicatious,

Præsens: Fero, sers, sert: serimus, sertis, serunt. Impersed. Ferebam, bas, bat: bamus, batis, bant.

Perfect.

Perfectum. Tuli, lifti, lit : limus, liftis, lerunt vel lere. Plufquam. Tuleram, ras, rat : ramus, ratis, rant. Feram, res, ret: remus, retis, rent. Futurum.

Imperatious.

SFer, ferat : feramus, ferte, ferant, Præsens. Ferto, ferto: feramus, fertote, ferunto. Alt-vox.

Optat. Subjunct. dy Potent.

Feram, ras, rat: ramus, ratis, rant. Præsens. Impersed. Ferrem, res, ret: remus, retis, rent. Persedum. Tulerim, ris, rit: rimus, ritis, rint. Plusquam. Tulissem, ses, set: semus, setis, sent. Futurum. (Tulero, ris, tit: rimus, ritis, rint. Infinitivus,

Præsens & præterit. Imperfed. Ferre. Perfed. & plusquamperfect. Tuliffe. Fururum, Latutus vel laturum effe. Tres Gerundii voces, Ferendi, ferendo, ferendum. Supinum, Latum, Participium præsentis, temporis, Ferens. Futuri, Laturus.

EROR. Indications.

Præfens. Feror, ferris vel ferre, fertur : ferimur, ferimini, feruntur.

Imperfect. Ferebar, baris vel bare, batur: bamur, bamini, bantur.

Perfect. Latus fum vel fui, tus es vel fuifti, tus eft vel fuit : ti fumus vel fuimus, ti eftis vel fuiftis, ti funt fuerunt vel fuere.

Latus eram vel fueram, tus eras vel fueras, tus Plusquam. erat vel fuerat: ti eramus vel fueramus, ti eratis vel fueratis, ti erant vel fuerant.

Ferar, reris vel rere, retur: remur, remini, Futurum. rentur.

Imperations,

Præsens. S Ferre, ratur: amur, imini, antur. Alt-vox. ? Fertor, tor: amur, iminor, untor.

Optat. Subjuntt. or Potent. Præsens. (Ferar, feraris vel ferare, ratur: ramur, rami-

ni, rantur. Imperfect. Ferrer, reris vel rere, retur: remur, remini, rentur.

Perfect.

quamperfed. Latus vel latum effe vel tuifle. Futurum, Latum iri ferendus vel ferendum effe. Supinum, Latu. Participium præteriti temporis, Latus. Futuri, Ferendus.

F I O.

Indications Fio, fis, fic: fimus, fitis, fiunt. Imperfect. (Fiebam, bas, bat : bamus, batis, bant. Perfect. Factus fum vel fui, tus es vel fuifti, tus est vel fait : ti sumus vel fuimus, ti estis vel fuiftis, ti funt fuerunt vel fuere. Plusquam. (Factus eram vel fueram, tus eras vel fueras, tus erat vel fuerat : ti eramus vel tueramus. ti eratis vel fueratis, ti erant vel fuerant. Fiam, fies, fiet : fiemus, fietis, fient. Imperativus.

Prælens. 5 Fiat : fiamus, fite, fiant.

Alt-vox. Fito, fito: fiamus, fitote, fiunto. Optat. Subjunct. of Potent.

Præsens. (Fiam, fias, fiat : fiamus, fiaris, fiant. Imperfect. Fierem, res, ret: remus, retis, rent.

Perted. Factus fim vel fuerim, tus fis vel fueris, tus fit vel fuerit: ti fimus vel fuerimus, ti fitis vel fueritis, ti fint vel fuerint.

Plusquam. Factus essem vel fuissem, tus esses vel fuisses, tus ellet vel fuiffet: ti essemus vel frissemus ti effetis vel fuiffetis, ti effent vel fuiffent.

Futurum. Factus ero vel fuero, tus eris vel fueris, tus erit vel fuerit: ti erimus vel fuerimus, ti eritis vel fueritis, ti erunt vel fuerint.

Infinitivus.

Infinitious.

Præsens & præterit. Impersect. Fieri. Persect. & plusquampersect. Factus vel factum esse vel suisse. Futurum, Factum iri, faciendus vel faciendum esse. Tres Gerundit voces, Faciendi, faciendo, faciendum. Supinum, factu. Particip. præterit. temporis, factus. Futuri, faciendus.

Indicativus.

,

Præsens. Sum, es, est: sumus, estis, sunt.
Impersect. Eram, eras, erat: eramus, eratis, erant.
Persect. Fui, isti, it: imus, istis, erunt vel ere.
Plusquam. Fueram, ras, rat: ramus, ratis, rant.
Futurum. Ero, eris, erit: erimus, eritis, erunt.

Imperatious.

Præsens. Sis vel es, sit: simus, sitis vel este, sint. Alt. vox. Esto, esto: simus, estote, sunto.

Optat. Subjuntt. & Potent.

Præsens. Sim, sis, sit: simus, sitis, sint.
Impersed. Esem, ses, set: semus, setis, sent.
Persect. Fuerim, ris, rit: rimus, ritis, rint.
Fullquam. Fuissem, ses, set: semus, setis, sent.
Futurum. Fuero, ris, rit: rimus, ritis, rint.

Infinitious.

Præsens & præterit. Impersect. esse. Persect. & plusquampersect. suisse. Futurum, suturus vel suturum esse. Unum participium habet præsentis temporis ens.

Terminationes Participiorum.

Terminationes Participiorum sunt octo, Ans, ens, tus sus, uus, rus, dus.

Participiorum Declinatio.

Quæ desinunt in ans & in ens, sequuntur tertiam Nominis Declinationem. Reliqua verò declinantur ut Bonus, bona, bonum.

****

DE RUDIMENTIS DEFINITIONUM, Divisionum, & Accidentium,

MAGISTER.

Omen quid est? P. Pars Orationis, qua res quæque appellatur, five ea res sub sensum cadat: ut lapis, manus : sive non cadat: ut Deus, Angelus.

Sunt que inter substantiva or adjectiva mediam obtinent naturam.

M. Quomodò dividitur Nomen? P. In Substantivum & Adjectivum. M. Quid est Substantivum Nomen? P. Quod nihil addi postulat ad suam significationem exprimendam: ut arcus.

dy vocantur ambigua, ut commilito of conde similia.

M. Quid eft Adjectivum? P. Quod Substantivo indiget cui in Oratione adhæreat: ut, piger. Est aute Substantubernalis, Rex tivum duplex, Proprium & Appellativum. M. Quod Nomen appellas Proprium?

Nomina tria

Propriorum & P. Quod rem unam fingulam fignificat: ut, Hercules, Hellor.

M. Quod Appellativum vocas? funt genera: Pranomen, No-P. Quod rem multis communem fignifi-

men, Cognomen. cat: ut, Homo, Animal. M. Recitato Accidentia Nomini.

P' Declinatio, Genus, Numerus, Casus, & Comparatio. M. Declinatio quid est?

P. Est finalis Syllabæ variatio per Casus.

M. Quid adfers de Genere?

Ma culinum of Fæmininum per terminationes of authoritatem noscuntur, in bis que fexum non recipiunt, ut lapis, digitus, propter fola

P. Genera sunt numero septem : Masculinum, Fæmininum, Neutrum, Comune duum, Comune trium, Promiscuum & Dubiū.

M. Defini fingulatim omnia.

P. Nomen Masculini generis appello, quod ad mares pertinet: ut, Terentius, Scriba: vel quod adjectivis masculinis jungitur. Nomen fœminini generis est quod ad fœminas pertinet : ut, Cornelia, mater : vel quod adjectivis fœmininis jungitur.

Neutri

Neutri generis nomen est quod adjecti- adjectiva revis neutri generis tantum jungi folet : ut, perta funt, in faxum, jumentum. Subjunttivis

Commune duum est in quo sexus facile genera: aliodiscernitur : ut, bos, sus: Commune trium qui generum est quod cum subftantivo cujusvis generis usus non estet convenire potest: ut, velox. Promiscui ge- necessarius. neris funt, in quibus fexus difficilius diftin-

guitur: ut, paffer, anfer, aquila. Nomen dubii generis est quod pro eadem re in vario genere reperitur, folo authorum arbitrio: ut, dies, filex.

M. De numero quid est dicendum !

P. Numeri duo sunt: nam homo est singularis numeri, quia unam rem fignificat; homines verò pluralis, quia plu-Colle&ivum ra fignificat.

Admonitio. nomen, ut Con-Quædam nomina funt primitiva, quæ cio, populus, dam ex his facta, vel inflexione ultimæ fyl- gens, vim obtilabæ : ut, à Jufte, juftitia; vel compositi- net pluralem. one partium plurium: ut, Ineluctabilis. E- Item copulatum adem ratio cæterarum partium quod atti- ut, Virgilius de net ad primitiva & derivativa, item ad Terent. dam funt voce fimplicia & compofita.

M. Nihilne amplius adfers de casu præ- pluralia, vi singularia, at Kas ter id quod est dictum priùs?

P. Nominativus dicitur rectus, reliqui lenda, Nona, obliqui.

Comparatio Nominum.

M. Quæ nomina comparantur?

P. Adjectiva, quorum fignificatio potest augeri vel minui.

M. Quot sunt gradus Comparationis?

P. Gradus Comparationis funt tres, Positivus, Comparativus & Superlativus.

M. Quomodo hi gradus fignificatione differunt?

P. Positivus rem sine excessu significat: ut, Candidus, white. Comparativus, est qui exponi potest per positivum, & adverbium Magis, ut, Candidior, whiter. Superlativus, qui resolvitur in suum positivum, cum adverbio valde vel maxime; ut, Candidiffimus, whiteft, or most white. ObserObservatio.

Interrogatirimus.

Observabis præteria, puer, Nomen mulvum est quo de tifariam dici : nam aliud interrogativum; re aliqua qua- ut Quis: Aliud relativum; ut Qui: Aliud collectivum; ut populus : Aliud partitivum; ut

tione repetit.

Relativum Quisque: Aliud patronymicum; ut Tydides: qued aliquid ex Aliud Gentile; ut Gracus, Scotus: Aliud pofpracedente ora- fessivum; ut Regius, patrius: Aliud numerale, & id non una ratione: nam alia dicuntur.

Partitivum est quod aut multos sigilla- Ordinalia: ut, uterque,u- Multiplicanufquifque; aut unum ex multis, ut, alter. alius.

Cardinalia: (unum, duo, tres, &c. primus, secundus. tim fignificat, Diftribuciva: ut I singuli, bini, terni. simplex vel simplus. tiva. (duplex vel duplus.

> Sunt item quædam numeralia in arius: ut binarius, ternarius.

DE PRONOMINE.

Ronomen est pars Orationis; quæ pro ipso nomine posita definitam significat personam.

M. Quomodo partiris pronomina?

P. In Demonstrativa, Relativa, Possessiva & Gentilia.

M. Fac ut definias fingula.

P. Pronomen Demonstrativum est quod rem demon-

ftrat: ut Ego, tu, fui.

Sui à priore Relativum est quod aliquid ex præcedensensum non de- te oratione repetits ut Ille, ipse, iste, bic, is, & silerat, unico compositum idem, que interdum demonverbo conten- ftrativa funt.

Possessivum est quod significat rem tantum eft, proinde relativum quam possessam : ut Meus, tuus, suus, noster

non eft. Sui de de vefter.

Pronomen Gentile five patrium, quod suus reciproca funt, hocest, ad fignificat patriam cum differentia certæ eandem perfo- personæ; ut Nostras de vestras.

nam redeunt M. Quot sunt Pronomina primitiva? quæ præcede- P. Octo; Ego, tu, sui, ille, ipse, ifte, bic, is.

bat dy ad ter- M. Quot funt derivativa?

P. Septem; Meus, tuns, suus, noster, vetiam personam M. Da Ster, nostras, vestras.

M. Da accidentia pronomini?

vel pronomi-P. Genus, numerus, persona, casus, declinatio. num octo sunt M. Quid de genere pronominum sentis? principalia,

P. Quinque sunt generis omnis sub ter- feptem derivaminatione una; Ego, tu, fui, noftras deveftras. tiva.

Cætera verò sub tribus terminationibus :

Ille, illa, illud. Meus, mea, meum.

M. Numeri quot funt?

P. Duo: fingularis, ut Ego, pluralis, ut Nos.

M. Casus in pronomine quot?

P. Sex, quemadmodnm in nomine.

M. In pronomine quot funt personæ.

P. Tres; Prima,) Ego. Secunda, ut, Tu tantum. Tertia. Ille & reliqua. Omnis vocati vus est secunda persona.

De Compositione Pronominum.

Ronomina inter se componuntur: ut, Ego,tu, sui, cum ipfe per omnes casus: ut, Egoipfe, tuiipfe, suiipfius. Ifte & Ille cum hic, ifthic, ifthac, ifthoc velifthuc. Hujus, iftius, Accus. Isthune, ifthane, ifthoc vel ifthue. Ablativo Isthoc, isthac, isthec. plur. Nom. & Ac- illius, cum gecus. Isthac. Eodem modo declinatur, Illic, nitivo medi. illac, illoc vel illuc. Item Is & Ille componuntur cum Adverbio, Ecce; ut Eccum, eccam, eccos, eccas; ab ecce & is. Ellum, ellam, ellos, ellas; ab ecce & ille.

Idem, eadem, idem, ab is & demum adverbio. Alii ab is

& syllabica adjectione idem.

Item pronomina componuntur cum conjunctione ne, ut, Hiccine, haccine, hoccine. Accus. Hunccine, hanccine, hoccine. Abl. Hoccine, haccine, hoccine. plur. Haccine in neutro genere in nominarivo & accusativo.

Item hi ablativi, me, te, se, nobis, vobis, componuntur cum præpofitione cum: ut, mecum, tecum, &c. quicum, &c quibuscum huc referri possunt. Componuntur etiam cum

nominibus; ut, hujusmodi, ejusmodi.

Componuntur denique cum syllabicis adjectionibus, met, te, ce, pte, tim : ut, Egomet, tute, bujusce, suapte, meatim, Legitur & reapse, quod idem eft cum reipse.

DE

DE VERBO.

Erbum est pars Orationis, que modis & temporibus inflexa, aut agere fignificat: ut, Verbero; aut pati; ut, Verberor; aut esse; ut, Sum.

M. Quæ est prima Verborum divisio?

P. Verbum imprimis dividitur in personale, quod cers tis personis distinguitur: ut, Lego, legis, legit. Et Impersonale; quod diversarum personarum vocibus non variatur: ur, pæniter, tædet, miseret.

Tria funt Verborum Genera, quoad fignificationem, A-

Aivum, Passivum, Neutrum.

Tria sunt Verborum Genera, quoad terminationem, desinunt enim verba vel in o, vel in r, vel in m.

M. Quot sunt Verborum Genera fignificationis pariter,

& terminationis respectu?

P. Quinque, Activum, Passivum, Neutrum, Deponens, & Commune.

Activum.

Activum est quod in o finitum, passivum in or formare

potest : ut, Doceo, doceor.

Passivum est quod in or finitum activum formam, r dempto resumere potest: ut Audior, audio.

Quadam fignificant alionem absolutam, passivam-formam admittere non solet: ut,
ut sto, quadam Curro, ambulo, sum.

passionem, ut Deponens est quod in o

Deponens est quod in or semper finitum vel verbi activi significationem habet: ut,

Loquor mendacium: vel neutri; ut, Philosophor.

Quod in or finitum, tam activam quam passivam fignisicationem habet: Experior, hortor, amplessor, interpretor, consolor, stipulor, adulor, ementior: multaque id genus alia, quæ extra participia non capiuntur passivè, nisi apud suctores vetustissimos.

Passive expomentur, si prictorum Verborum: nun quædam in sco sinimitiva babent untur, quæ Augmentativa appellantur: ut, passiva, ut maeresco, id est, da persona, addendo co; & sunt conjugationis tertiæ.

Alia desinunt in rio, & desiderativa di- maceror. cuntur, quia defiderium præter primiti- deeft paffivum, vum defignant: ut Canaturio, id eft, cupio exponuntur per canare. Omnia sunt quarta conjugationis, Adjectivum & à supino in u deducuntur, addendo rio, primitivi & & breviando u. verbum fio, ut

Alia funt frequentativa in to, fo, xo, or, & albesco, id est, fignificant frequenter cum suis primitivis; albus fio. ut dormito, i. e. frequenter dormio: verfo, In fcoi fignifinexo, sector, omnia sunt conjugationis pri- cant possionem mæ, & formantur à supino in u, vel mutan- intrinsecam : ut do atu in ito. vel u in fo, ut clamatu, clami- calefco. In fio to, verju, verfo. autem extrinfe-

Sunt denique in fo definentia que vo- cam. i. e. qua cantur inchoativa itionis, ut Vifo, id eft, eo aliunde eft, ut ad videndum, Capeffo, id eft, eo ad capiendum. calefio. Foromnia funt conjugationis tertiæ. mantur à supi-

M. Da accidentia Verbo?

no posteriore. P. Verbo accidunt ista; modus, tempus, Diminutiva in persona, conjugatio, & numerus. lo vel fo exeunt: ut forbillo, cantillo, pitisso, i. e. modice forbeo, canto, bibo. Imitativa sunt que imitationem significant, ut patrisso. At Latini hac forma non adeo delectati funt, unde pro Gracisso, Gracor usi sunt ut Cornicor, a cornice, Vulpinor a vulpe Bacchor a bacche De sex Modis.

M. T Ubeo te definiri sex modos verbi.

P. Indicativus modus, quo simpliciter aliquid fieri, aut non fieri fignificamus: ut Probitas laudatur of alget.

Imperativus modus, quo inter imperandum utimur:

ut, Pasce capellas.

Optativus, quo optamus rem aliquam fieri: ut,

O mihi præteritos referat si Jupiter annos. Optatious po-Optativus semper adhæret adverbio op- tentialis & sub junctivus diftandi, expresso vel subaudito.

Potentialis, quo posse, velle, aut debere cernuntur non fieri aliquid fignificamus; ut, voce, sed signifi-

Quis rem tam veterem pro certo affirmet ? catu of fignis, Subjuctivus qui sententiam non absolvit, Subjunctivus nisi alteri subjiciatur verbo; ut, aliquam con-

Cum fueris felix multos numerabis amicos. junctionem ha-Infinitivus, qui agere quidem aut pati figni bet annexam.

ficat, at citra certam numeri & personæ differentiam; ur, Malim esse probus quam baberi.

M. Defini quinque temporum differentias.

P. Præsens, quo actio nunc geri significatur; ut, Scitè scribit frater tuus.

Impertectum, quo actio incepta; sed non perfecta, fig-

nificatur; ut,

Hic Templum Junoni ingens Sidonia Dido Condebat.

Perfectum, quo perfecta absolutáq; signisi-Prateritum plusquaper- catur actio; ut, Expedivi negotia tua. Plusquampersectum fignificat rem persefeetum nunquam legitur dam, fed respectu alterius præteriti; ut, Diruta marte tuo Lyrnesia mania vidi, nisi subjectum Et fueram patria pars ego magna mea. imperfecto, aut perfello Futurum, quo res in futuro gerenda dicitur;ut, Ibimus, & Nympha, monstrataq; saxa petemus. cujus respe-De persona, numero, & conjugatione satis Etu boc nomen fortidictum priùs.

tur. De Gerundii Vocibus.
Voces Gerundii & Supina fignificationem præsentis In-

finitivi habent unde deducuntur.

De Participio,

M. DArticipium quid est?

P. Est pars Orationis, quæ à nomine genera & casus, à verbo tempora & significationes, ab utroque numerum accipit.

M. Da accidentia participio.

P. Accidunt participio, genus, casus, tempus, fignifi-

catio, numerus.

M. De genere, numero, calu, & declinatione participiorum satis dictum est supra. Restat igitur, ut de tempore & significatione dicatur: sed imprimis explica temporum differentias.

P. Participia in ans & in ens finita, præsentis sunt tem-

poris; ut, Vigilans, Dormiens.

Ab active ca- Præterici temporis sunt ea quæ exeunt in dunt præsens tus, sus, sus, uus: ut, doctus, visus, nexus, mortuus in ns, of futu- Futuri vero desinentia in rus & dus; ut, rum in rus. Lecturus, Legendus.

M, De

M. De fignificatione Participiorum quid Apassivo prafentis? teritum in tus.

P. Ea Participia active fignificant que fus, xus. Fuab activis cadunt : ut Docens, dollurus, à turum in dus. doceo: Metens, messurus, à meto. A neutris pra-

Que à Passivis descendunt, significant pas- sens in ns, Fufive; ut auditus, audiendus, ab audior. turum in rus.

. A neutris cadentia, neutraliter fignifi-A deponente cant: ut currens, cursurus, a curro. A quibus- cadunt tria, dam descendunt Participia in dus, ut dubi- prafens in ns, tandus, vigitandus, carendus, dolendus. bræteritum in

Participia tormata à deponentibus imi- tus; sus, xus, tantur fignificationem suorum verborum : uus. Futurum ut loquens, locutus, locuturus, à loquor. in rus. Et aliquando in dus. Ovid. Non tibi fic dices, Phylli sequendus eram; cum scilicet deponens regit accusativum.

Comunium verboru participia prz- A Communi quatuor teriti temporis, comunem significatio- prafens in ns, pratenem induunt: at in ns & rus finita, acti- ritu in tus, fus, xus,

vam tantum, in dus passivam solum. dus futura, rus, dus. M. Fac memineris omnia Participia derivata ese.

P. Fiet.

Observatio. Similia funt Participia ifta : Tunicatus, togatus, ansatus,

personatus, larvatus, pedatus, & innumera hujus generis vocabula, quæ à nominibus, non à verbis derivantur,

De Adverbio.

Dverbium quid est? Pars Orationis non flexa, que adjecto verbe vel adjectivo sensum ejus perficit arque explanat.

M. Recense accidentia Adverbio?

P. Significatio & Comparatio. M. Significationes quot funt ?

P. Penè innumera.

M. Recita aliquot ufitatiores & imprimis adverbia qua

referuntur ad quietem vel motionem in loco?

P. I. Hic, iftic, illic, intus. 2. foris, I. Hac respondent ad nusquam, ubicunq, ubivis, alibi, sicubi, ubi. 2. Peregre, foris superius, inferius, ubi, ubilibet, aliubi, dy nusqua nunc quiete nunc motione fignificant. alicubi, inibi, necubi. M. Recente

ut, De

ut,

citè

fig-

nifi-

rfe-

;ut,

nus.

atis

In-

a &

nu-

nifi-

rici-

em-

em-

em-

t in

tuus

.

ficat, at citra certam numeri & personæ disserentiam; ut, Malim esse probus quam baberi.

M. Defini quinque temporum differentias.

P. Præsens, quo actio nunc geri significatur; ut, Scitè scribit frater tuus.

Impertectum, quo actio incepta; sed non perseda, fig-

nificatur; ut,

Hic Templum Junoni ingens Sidonia Dido Condebat.

Perfectum, quo perfecta absolutáq; fignifi-Prateritum plusquaper- catur actio; ut, Expedivi negotia tua. Plusquamperfectum fignificat rem perfefeltum nundam, fed respectu alterius præteriti; ut, quam legitur nisi subjectum Diruta marte tuo Lyrnesia mania vidi, imperfecto, Et fueram patria pars ego magna mea. aut perfelto Futurum, quo res in futuro gerenda dicitur;ut, Ibimus, & Nympha, monstrataq; saxa petemus. cujus respe-De persona, numero, & conjugatione satis Etu boc nomen fortidictum priùs.

tur. De Gerundii Vocibus.
Voces Gerundii & Supina fignificationem præsentis In-

finitivi habent unde deducuntur.

De Participio,

M. DArticipium quid est?

P. Est pars Orationis, quæ â nomine genera & casus, à verbo tempora & significationes, ab utroque numerum accipit.

M. Da accidentia participio.

P. Accidunt participio, genus, casus, tempus, fignifi-

catio, numerus.

M. De genere, numero, casu, & declinatione participiorum satis dictum est supra. Restat igitur, ut de tempore & significatione dicatur: sed imprimis explica temporum differentias.

P. Participia in ans & in ens finita, præsentis sunt tem-

poris; ut, Vigilans, Dormiens.

Ab active ca- Præteriti temporis sunt ea quæ exeunt in dunt præsens tus, sus, xus, uus: ut, doctus, visus, nexus, mortuus in ns, of sutu- Futuri vero desinentia in rus & dus; ut, rum in rus. Lecturus, Legendus.

M, De

M. De fignificatione Participiorum quid Apassivo prafentis? Apassivo pra-

P. Ea Participia active fignificant quæ sus, xus. Fuab activis cadunt: ut Docens, dollurus, à turum in dus. doceo: Metens, messurus, à meto. A neutris pra-

Quæ à Passivis descendunt, significant pas- sens in ns, Fufive; ut auditus, audiendus, ab audior. turum in rus.

A neutris cadentia, neutraliter signiss. A deponente cant: ut currens, cursurus, à curro. A quibus- cadunt tria, dam descendunt Participia in dus, ut dubi- prasens in ns, tandus, vigilandus, carendus, delendus. prateritum in

Participia tormata à deponentibus imitus, sus, tantur significationem suorum verborum: uus. Futurum ut loquens, locutus, locuturus, à loquor. in rus. Et aliquando in dus. Ovid. Non tibi sic dices, Phylli sequendus eram; cum scilicet deponens regit accusativum.

Comunium verboru participia præ- A Communi quatuor teriti temporis, comunem fignificatio- præsens in ns, prætenem induunt: at in ns & rus finita, acti- ritū in tus, sus, sus, vam tantum, in dus passivam solum.

dus futura, rus, dus.

M. Fac memineris omnia Participia derivata ese.

P. Fict.

Observatio.

Similia sunt Participia ista: Tunicatus, togatus, ansatus, personatus, larvatus, pedatus, & innumera hujus generis vocabula, quæ à nominibus, non à verbis derivantur.

De Adverbio.

M. A Dverbium quid est?

P. Pars Orationis non flexa, quæ adjecto verbo
vel adjectivo sensum ejus perficit atque explanat.

M. Recense accidentia Adverbio?

P. Significatio & Comparatio.

M. Significationes quot funt ?

P. Penè innumera.

M. Recita aliquot usitatiores & imprimis adverbia qua

referuntur ad quietem vel motionem in loco?

P. 1. Hic, istic, illic, intus. 2. foris, 1. Hzc respondent ad nusquam, ubicunq, ubivis, alibi, sicubi, ubi. 2. Peregrè, soris superius, inferius, ubi, ubilibet, aliubi, dy nusqua nunc quiete alicubi, inibi, necubi.

C nunc motione fignificant.

M. Recense

ut,

citè fig-

. nifi-

rfe-

iut,

atis

In-

a & nu-

nifi-

iciemem-

em-

t in

De

M. Recense adverbia significantia motionem ad locum.
2. Quo ad bæc inP. 3. Huc, istuc, isluc, aliquo, nequo, terrogativum est. 4. siquo, eo, eodem, quolibet, quovis, utroque, Quorsum ad bæc inneutro, quocunque, foras: 4. Horsum, aliorterrogativum est. sum, dextrorsum, sinistrorsum, antrorsum, retrorsum, quoquoversum, sursum, deorsum.

M. Recense fignificantia motum è loco.

3. Hac respondent ad P. 5. Hinc, istinc, illinc, aliunde aliunde. 6 His affinia cunde, sicunde, necunde, indidem, unde, sunt humanitus, stirpi- undelibet, undevis, undecunque, utrins; tus, radicitus, divini- superne, inferne, cælitus, funditus. tus, comminus, eminus: Composita à con vel e & manus.

M. Cedo fignificantia per locum.

7 Hac respon- P. 7. Hac, istac, illac, aliqua, qua, siqua, dent ad qua. quacunque, ea, eadem, quaque, nequa.

M. Da temporis.

8. Hac respon- P. Quando, 8. heri, hodie, cras, pridie, postdent ad quan- pridie, jampridem, aliàs solim, perendie, nudius solim perendie, per, paulisper, parumper; 10. Quoties, sapè raper tantisper ro, diu, noctu, interdiu, imprimis, jamprimum, &c. 10. Ad hactenus, simul, simulat que, plerum que, quoties, responde per sapè, raro, so id genus alia. Item per semel, bis, ter, &c.

M. Da quantiratis.

P. Parum, minimè, maximè, sumum, adsummum, longissimè, plurimum, paululum, minimum, satis, omnino.

M. Da numeri.

11. Adde nuP. Semel, bis, ter, quater, quinquies, sexies, meralia qua septies, octies novies, decies. 11. Vicies, triintercedunt cies, quadragies, quinquagies, sexagies, septuadecies, vicies, gies, octagies, nonagies, centies, millies.
tricies, quadragies, &c.

M. Da ordinis.

P. Inde, deinde, dehinc, deinceps, imprimis, primum, jamprimum, postremo, denique, tandem, adsummum, insumma, novissime, demum.

M. Da. qualitatis.

12. Pro ad P. Dolle, scite pulchre, apposite, fortiter, quem usum. gnaviter, & similia.

Adverbia de-

M. Da interrogandi,

m.

10,

ue,

or-

re-

1.

li-

de,

nq;

uà,

ft-

uf.

tif-

ra-

um,

per

mè,

ies,

tri-

ua-

am-

110-

ter,

Dą

P. Cur, quare, quamobrem, quid ita, qui -rivantur à nonam, quomodo, 12. quò, quantum, quin, ec -mine, ut dostè quid unde, num. fortiter à do-

M. Da dubitandi. Aus, fortis. I-

P. Forsan, forsitan, fortassis, fortasse, for- tem a pronomisit, & fors, forte.

M. Da separandi

M. Da separandi.

P Seorsum, aliquando seorsus, privatim, spe- iste, ille. Item

ciatim, egregiè, nominatim, segregatim, viri- à verbo, ut tim, viçatim, oppidatim, ostiatim, frustulatim, cœsim, tractim minutatim, bifariam, multifariam.

à cædo, trabo.

Item à prapositione ut intrò ab intra. A nomine of verbo, ut peditentim, à pes of teneo.

M. Da congregandi.

P. Simul, una, pariter, universim, vel universe, in totum; generatim, conjunctim, universaliter, generaliter.

M. Da vocandi. P. O, heus, ehe.

M. Da respondendi affirmative. P. Etiam, certe, næ, ita, quidni.

M. Da negandi.

P. Non, haud, nequaquam, minime, & ne pro non.

M. Da prohibendi. P. Ne, neutiquam.

M. Da confirmandi.

P. Profecto, certè, sanè, plane, nempe, utique, nimirum, prorsus, adeo, scilicet.

M. Da jurandi.

P. Hercule, hercules, pol, adipol, mehercules, vet mehercule, potius, castor, acastor, mecastor, diussidius, mediussidius.

M. Da eligendi.

P. Potius, Satius, potissimum, imc.

M. Da horrandi.

P. Eia, age, agite, agedum, ehodum, sodes, sultis, amabo, amabo te.

M. Da optandi. P. Utinam, O, ô, si.

M. Da demonstrandi, P. En, ecce.

M. Da comparandi.

P. Magis, minus, maxime, minime, tam, quam, Rque, ac, atque.

C 2

生

M. Da similitudinis.

P. Ita, itidem, ut, tanquam, quasi, seu, ut, uti, velut, veluti, sicut, sicuti.

M. Da eventus.

P. Forte, fortuito, cafu, forte, fortuna, vel fortuitu.

M. Da intendendi.

13. Adeo, pro P. Valde, magnopere, impense, impendio, opitvalde, impri- do, perquam, longè, apprime, immodice, admomis pro valde. dum, adeo, imprimis.

M. Da remittendi.

P. Sensim, paulatim, peditentim, vix, agrè.

M. Da exclusionis.

P. Tantum, foliam, tantummedo, folummodo, duntaxat, modo, demum.

M. Da adversitatis.

P. Aliter, fecus.

M. Da concedentis.

P. Licet, esto, sit ita, sit sanè. M. Da negatæ solitudinis.

P. Non folum, non tantum, non modo, nedum.

M. Da rei non peraca.

P. Ferme, fere, prope, propemodum, tantum, non modo, non. M. Da explanandi.

P. Puta, utpote, utputa.

M. Da personalia.

14. Alii volunt P. 14. Mecum, tecum, secum, nobifeffe grationes. cum, vobiscum.

De Comparatione.

Comparantur quadam adverbia à nominibus non nata, ut nibus adjectivis nata: ut dollé, dosape, sapine, sapissimé, thus, dollissimé.
secus, sectus, nuper, nuperrimé, diu, diutius, diutissimé.

De Prapositione.

Sic vocatur, quia

præponitur appositioni; ut, ad patrem: semper jungitur, aut in compositione
vel compositioni, ut, tantum cernitur.

M. Da præpositioni accidentia.

M. Da præpositioni accidentia.

P. Præpositioni accidit casuum regimen sive exigentia.

M. Da

M. Da præpositiones accusativum regentes.

P. Ad, apud, ante, adversus vel adver- Prapositiones ace fum, cis, citra, circum, circa, circiter, fation regentes tricontra,erga,extra,infra,inter,intra,iuxta, ginta deversus.Verob, pone, prope, propter, per, prater, post, pe- sus de usq; suis canes fecus fecundu, trans, ultra ufq; verfus. fibus postponuntur.

M. Recense Præpositiones ablativum regentes.

P. A, ab, abs, absq; cum, coram, Tenus regit aliquoties geclam.de, e, ex, pro, pra, palam, fine, nitivum pluralem: ut crurum tenus, cumarum tenus procul, tenus.

M. Da Præpositiones utrique casui servientes.

P. In, sub juper, & subter, modò accusa-Accusativum tivum, modò ablativum exigunt, sed di- adsciscunt; cum junguntur verversa ferè significatione.

M. Da Præpositiones quæ extra compo- bis vel partici-

fitionem nunquam inveniuntur.

pils motionem ad locum figni-P. Am, di, dis, re, fe, con. ficantibus; alias M. Profer exempla.

P. Am, ut ambio; di, ut diduco; dis, ut plerung; ablatidistraho; re, ut recipio; se ut sepono; con, vum exigunt. Con amittit n. ut conduco.

M. Quot funt Prapofitiones extra com- quoties compos positionem usu recepta. nitur cum di-

P. Sunt in suma plus minus quinquaginta. Hione à vocali incipiente, ut cooperio, coemo; at juntium cum verbo edosmutat n in m; ut comede.

De Interjectione.

Nterjectio quid est? Sic vocatur Est pars Orationis quæ affectus quia interjici cujusque temere exprimit.

ujusque temere exprimit.

M Quot sunt interjectionu significationes? ad declaran-

P. Sunt totidem numero quot sunt animi dum animi perturbati motus & affectus. affettum.

M. Da exultantis.

P. Evax, vah.

M. Da dolentis. M. Da timentis. P. Heu, hoi, hei, ah. P. Hei, atat.

M. Da admirantis.

P. Papa.

M. Cedo vitantis.

P. Apage, Apagefis. P. Euge.

M. Da laudantis. M. Recense vocantis.

Alii volunt P. Eho, iô, ho. apage & eu-

Rudimento

M. Cedo deridentis. P. Hui.
M. Recense exclamantis. P. Oh. prob.

M. Da imprecantis.

M. Da ridentis.

M. Da ridentis.

M. Da ridentis.

M. Da ridentis.

P. Ha, ha, ha.

M. Da filentium injungentis. P. Auft.

De Conjunctione.

Ut in corpore fine nervis offa non coharent, sic in sermone citra conjunctiones, nec verba, nec clausulæ possunt aptari.
I Quia copulant tam verba quam sensum.

2 Quia copulant ea quæ discreta esse intelligi volumus,

3 Quia ea distinguunt quorum alterum
non utrumque
affirmamus.
4 Quia fini
perfectionique
praconuntur.
5 Quo pro ut
pracipuè post
non.
6 Quia subjiciunt rationem
ejus quod pracessit.

M. Onjunctio quid est?

P. Est pars Orationis, quæ diciones & clausulas connectit.

M. Da conjunctioni accidentia.

P. Potestas & ordo.

M. De potestate conjunctionum quid di cendum putas?

P. Potestas conjunctionum est multifaria.

M. Recense 1 copulativas.

P. Et, que, atque, ac, quoque, propterea, item, itemq; cum, tum. Huc spectant & his contrariæ, nec, neq; neu, neve. Ex his quatuor geminantur, Et, que, ne, neque: & suspensivæ dicuntur priore loco: ut, Et sugis, & pugnas.

M. Da 2. Discretivas.

P. Sed, sedenim, at, ast, atque, quidem, autem, vero, porro, quin pro sed, caterum verum, verumtamen, verumetiam, verumenimvero.

M. Da 3. disjunctivas.

P. Aut, ve, vel, seu, sive, & hæ quoq; sufpensivæ priore loco dicuntur: ut, Aut bibe, aut abi.

M. Da 4. perfectivas.

P. Ut, uti, quo pro ut, & ut pro ne non'. M. Da 5 rationis redditivas sive causales.

P. Nam, nea; enim, etenim, quod pro quia, quippe, utpote, siquidem, quando quando quidem, propterea, quod, quoniam, quatenus pro qui, ut pro quia, ut pro utpote.

M. Recense 6 conditionales. P. Si, sin, nisi, modo, dummodo.

M. Da 7. dubitativas.

P. Nesan, anne, num, utrum, nunquid, necne.

M. Da

7 Quia has ibi M. Da 8 illativas seu rationales.

P. Ergo, ideo, igitur, itaq; idcirco, quare, adhibemus ubi quamobrem, quocirca, proinde, propterea, ideog;. de duobus dubitamus.

M. Da 9. adversarivas.

P. Etfi, tanquam, quanquam, quamvis, li- 8 Quia significant aliquid cet, tametsi. eorum quæ præposita sunt. 9 Adversitativa dicuntur; quibus non obstare nec impedimento esse qued dicimus significamus.

M. Da Adversitivarum Redditivas.

P. Tamen, attamen, sedtamen, veruntamen.

M. Da Imminutivas.

P. Saltem, &, ac, certe, vel, cum pro saltem, accipiuntur.

M. Recense Conjunctiones, quas Veteres appellant Ex-

pletivas.

,

P. Quidem, equidem, nimirum, autem, scilicet: ram, profe &o. vero, enimvero, fedenim, etenim pro certe. Adduntur in fententia ornatus non necessiratis causa.

0 R D O.

M. Quid dicis de Ordine?

P. Ordo est triplex, Subjunctivus, Præpositivus, & Translativus.

M. Recense Conjunctiones Subjunctivi Ordinis.

P. Que, ve, ne pro an, quoque, quidem, autem, vero.

M. Da Conjunctiones Ordinis Præpofitivi.

P. Reliquæ omnes sunt Ordinis Præpositivi, quia primum ipsæ locum in sensu suo vendicant: Exceptis his, Namque, etenim, siquidem, ergo, igitur, quæ ordinis funt translativi five communis.

፟፟፝ቝ፟ፙፙቔቑቑቑቑቑቑቑቑቑቑቑቑቑ_፞ቔፙቑ*ቔፙቑቔቔቔ*

STUDIORUM PUERILIUM CLAVIS Elementa Syntaxeos completens.

CAPUT I.

Convenientia Distionum variatarum.

Erbum convenit cum Nominativo, in duobus, numero & persona: ut Ego lego, tu legis, Praceptor docet. In verbis primæ & secundæ Personæ Nominativus sæpè Subauditur: ut Si vales, bene eft, valeo.

Appendix

Appendix prima.

Vocativus praponitur Imperativo: ut Exaudis Genitor Sande, meas preces. Pfal. 102. Amice veni.

Appendix altera.

Duo vel plura fingularia conjunctione copulara plerumque pluralis vim obtinent, ideoque verbum erit plurais numeri: ut, Petrus de Joannes ludum.
Adjectivum consentit cum Substantivo in genere, nume-

10 & casu: ut. Vir bonus, mulier casta, dulce pomum.

Relativum consentit cum antecedente in tribus, genere, numero, & persona: ut Vir sapit, qui pauca loquitur. Si Relativum totam orationem repetat, erie neutri generis: ut, In tempere veni, quod omnium rerum eft primum. Si autem fit nominarivus ante verbum, est ejus casus quem verbum sequens regit; ut Felix quem faciunt aliena pericula cautum.

Interrogativum & responsivum conveniunt in uno, nems pe casu; Cui debemus omnia? Deo. Quis nos redemitt Christus.

Partitivum consentit cum genitivo plurali in unico,viz. in genere: Primus Romanorum, fortissimus Gracorum, unaquaque Fæminarum.

CAPUT. II.

Convenientia dilionum invariatarum.

Ac adverbia junguntur verbis quæ quietem aut motionem in loco fignificant : scilicet. Hic,illic,istic,intus, foris, &c. Sedet intus, fat foris, ambulat illic.

Hæc adverbia adduntur verbis motus; Huc, illuc, iffuc,

&c. Eamus nunc intro. Exi foras.

Ne Adverbium prohibendi jungicur Imperativo aut

Subjunctivo, Ne timeto, vel ne timeas.

Conjunctiones, Et, atque, aut, vel, & quædam alia connectunt coldem casus & modos : ut, Pius & probus. Scribit & legit. Neminem audit nifi Praceptorem.

Ut, quo, licet, ne, adhærent Subjunctivo; Oro ut redeas. Post has voces, adeo, ita, sic, tam, talis, tantus, tot, non ponitur quod, sed ut cum Subjunctivo: ut, Adeone ignarus es,

ut hac nescias.

Si, tam, etfi, etiamfi, fiquidem, quia & quod junguntur Indieativo vel Subjunctivo: quamvis Izpius Subjunctivo: quanquam, etfi, in principio sententia junguntur Indicativo, in medio etiam Subjunctivo.

CAP.

CAPUT III.

Regimen Nominum.

Num Substantivum regit aliud in Genitivo; nempe posterius, vel postessorem significans: ut, uncia auri, par calceamentorum, liber fratris.

Ar fi Substantiva illa idem fint, ponuntur in eodem casu:

ut, Deus pater, Chriftus Iesus, Dominus noster,

Substantivum subjectivel totius regit proprietatem vel partem cum adjectivo laudis vel vituperii in genitivo vel ablativo. Proprietatis, ut, puer proba indolis, vel proba indole. Partis, ut, puer dura cervicis, vel dura cervice.

Adjectivum verbale active fignificans regit genitivum:

ut, studiosus philosophiæ, cupidus rerum novarum.

Adjectivum fignificans commodum vel incommodum, volupratem aut dolorem, regit dativum: ut, utilis bello, perniciosus reipublicæ, gratus Deo, molestus amicis.

Adjectivum vel verbum, significans copiam vel inopiam, regit genitivum vel ablativum: ut, Plenus rimarum vel rimis. Egeo, indigeo æris vel ære, cohortationis vel cohortatione.

Dignus, indignus, vacuus, orbus, contentus, præditus, captus de fretus regunt ablativum: ut, dignus laude, indignus odio, orbus patre, contentus parvo, præditus virtue, captus oculis, fretus ingenio.

Partitiva nomina, aut partitive posita, gaudent genitivo plurali ejusdem generis: ut Nulla sororum, alter geminorum: sive interrogativa sint: ut Quis nostrum? uter vestrum? sive Comparativa aut Superlativa: ut Major & maximus fratrum

Comparativus gradus regit ablativum: ut Candidior nive. Exponitur per quam, Rarior Phanice, id est, Rarior quam Phanix.

Superlativus regit genitivum pluralem: ut fortissimus Trojanorum, Exponitur per inter, de, e, vel ex, Minimus fratrum, id est, minimus inter fratres, vel de fratribus.

Comparativus & Superlativus regunt etiam casum sui positivi: ut gratior Regi, gratissimus Regi, quia dicimus,

gratus Regi.

Ablativus aliquando ponitur absolute id est, sine dialone regente, qui exponitur per dum, possquam, quando, aut simile: ut præceptore docente, præceptor docet, pueri discum, id est, dum vel quando docet. Opus regit dativum personæ cum ablativo rei, intercedente verbo substantivo; ut Opus est mihi libro. Sæpè nomibativum habet; ut Dux nobis, & Auttor opus est. --- Cicer.

CAPUT IV.

Regimen Verborum Personalium.

Finitus modus habet aute se Nominativum; ut Natus meus amat. At infinitivus habet aute se Accusativum: ut Rumor est natum meum amare. Pro quo potest poni quod cum indicativo vel subjunctivo; ut Rumor est quod filius meus amat vel amet. Finitus modus est quilibet, præter Infinitivum.

Verba Substantiva & Vocativa, iisq; similia habent post se nominativum; ut Deus est justus. Vocor Petrus. Habeor dives. Nam qui casus præcedit, idem sequitur: ut Deus est

justus; Credo Deum effe justum.

Est pro pertinere regit Genitivum: ut Quicquid habemus est Dei, id est, pertinet ad Deum. Sed pro Genitivis meistui, sui, nostri, vestri, habent Nominativos meum, tuum, suum, nostrum, vestrum.

Est pro habere regit dativum: ut Non est mihi nummus, id

est, non babeo nummum.

Eft pro afferre regit duos Dativos: ut Eft mihi voluptati,

id eft, Adfert mihi voluptatem.

Refert & interest regunt Genitivum: Refert patris interest praceptoris. Sed pro Genitivis mei, tui, sui, nostri, vestri, habent Ablativos meâ, tuâ, suâ, nostrâ, vestrâ & cujâ.

Verba accusandi, damnandi, saudandi, admonendi, & his contraria, excusandi, absolvēdi, vituperardi regunt genitivum vel absativum rei, sed sæpius genitivum: ut Arguit me furti. Comendo te probitatis vel probitate. Admoneo te ossicii.

Verba memoriæ & oblivionis regunt genitivum vel accusativum: ut Recordor, Obliviscor lectionis vel lectionem.

Verbum activum, aut activæ fignificationis regit accusativum: ut Amor, sequor, veneror Deum, curro stadium.

At utor, abutor, freor, fungor, vefcor, careo, ablativum exigunt; milereor genitivum; ut Utere divitiis, ne abutare Dei donis, vescitur herbis, morte carent anima, miserere mei Deus.

Verbum, quod comodum vel incomodum, voluptatem aut dolorem fignificat, regit dativum: ut Nec sibi, nec aliis prodest: Laudi tua faveo.

Celo cum verbis rogandi, docendi, vestiendi, regunt duos accusativos; priorem personæ, posteriorem rei: ut Celavit me librum; roga præceptorem veniam; doce me lestionem; indue te tunica: vel in ablativo tunica, vel induo tibi tunicam.

Pretium ponitur in ablativo: Emi librum duobus aureis; Demosthenes docuit talento. At tanti, quanti pluris, minoris, ponutrur in genitivo; ut Quanti emisti librum? non vendo pluris quam alii; Fortasse minoris. Minoris astimatur probitas quam pecunia.

Verba æstimandi regunt genitivos tanti, quanti, pluris, minoris, magni, parvi, nihili, minimi maximi, & plures: magni vel parvi facit dostrinam, nihili curo amicitiam tuam.

Verbum compositum regit aliquando casum præpositi-

onis cum qua componitur: ut Adeamus scholam.

Verbum vel adjectivum regit nomen mensuræ in accusativo vel ablativo: ut Charta hæc est tres digitos, vel tribus digitis lata. Prominet duobus digitis.

Verba passiva, aut passivæ signification is regunt ablativum intercedente præpositione a vel ab: ut amor à Deo: vapulo à præceptore.

Verbum unum ab alio regitur in Infinitivo : ur, gaudeo

te valere.

Indicativi costructionem tota verbi declinatio sibi vendicat: ut Amo, amas, amat: amem, amare virtutem.

CAPUT V.

De Gerundiis, Supinis & Participiis.

Erundia, Supina & Participia regunt post se casum suprime Causa discendi literas huc veni, legendo libros dos evades; Eo visitatum parentes; Amans Deum; amatus dy amandus à Deo.

Gerundia in di pendent à Substantivis : Tempus resipif-

cendi. Item ab Adjectivis; Cupidus discendi.

Gerundia in do pendent à præpositionibus a, ab, in; ex: Deterres me à discendo. Interdum absolute ponuntur, id est,

fine præpositione : Scribendo disces scribere.

Gerundia in dum pendent à præpositionibus ad, inter, ante: Ne sis praceps ad loquendum, inter cænandum hilaris este: Interdum absolute ponuntur cum verbo est; aliquando addito verbo, aliquando non: Utendum est ætate. Serviendum est dignitati. Horat. Si vis me stere, dolendum est primum ipsi tibi.

Supinum

Supinum in am ponitur post verbu motus : ut abiit piscatu. Supinum in u ponitur post nomen adjectivum : ut Indignum auditu. Nil dielu fædum visuque bæc limina tangat. Intra quæ puer eft ----

CAPUT VI.

Regimen Verborum Impersonalium.

TErbum In personale nullum ante se casum habet:

ut. Paniet me peccati.

Accidit, continuit, evenit, conducit, expedit, lubet, libet, licet, placet, displicet, vacat, & quæda alia regunt post se dativum: conducit reipublica, peccare licet nemini, non vacat mibi scribere.

Juvat, delettat, decet, opertet; regunt accusativum cum infinicivo: Delectat te vagari, non decet te rixari. Oportet

mendacem effe memorem.

Oporter eleganter habet fubjundivum subaudita conjun-

Rione: ut Oportet te facere, vel oportet facias.

Panitet, piget, tædet, miferet, pudet, regunt accufativum cum genitivo : Piget me vita, miseret me tui. Cujus loco interdum habent infinitivum : ut Panitet me peccati, vel panitet me peccasse: piget me vita, vel piget me vivere.

CAPUT VIL

Sequentur rerum & aftionum Circumftantia. Instrumentum, Modus, Locus, Tempus, &c.

Nftrumentum, causa, & modus actionis ponuntur in ablativo fine præpofitione: Instrumentum, Scribo cala-Stricto gladio me adortus eft. Causa; Palleo metu. Modus; Submissa voce cantat.

Dum vires annique finunt, tolerate laborem: Nam veniet tacito curva jenecta pede.

Cognoscitur causa quia resolvi potest per præ, per, vel propter. Cognoscitur modus, quia respondetur ad quomodo. Appendix.

Observabis causa & modum actionis, præpositionem interdum admittere, instrumentum vero nunquam; ut Taceo pudore, vel præ pudore; Sumo labore hoc peregi, vel cum sumo labore. Sed scribo cum calamo, cum atramento, cave dixeris.

Oppidi nomen ponitur in genitivo, cum quæstio est

pet ubi : at Ubi ftudes ? Taoduni.

Excipe

Excipe si nomen oppidi sit tertiæ declinationis aut pluralis numeri, tum enim ponitur in dativo vel ablativo, sed in ablativo melius: ut Habitat Andreapoli; militat Carthagine vel Carthagini; natus est Parisiis, Athenis.

Hæc appellativa, domi, humi, militiæ, belli, ponuntur etiam in genitivo, cum quæstio est per ebi: ut Jacet humi; potat domi. At degit rure vel ruri in dativo vel ablativo.

Nomen oppidi ponitur in accusativo cum quæritur per quo, cum appellativis domus & rus. Defers nocluam Athenis; profectus est Andreapolin; abiit rus; contulit se domum.

Oppidi nomen, cum quæritur per unde vel qud ponitur in ablativo, cum rure & domo. Veni Româ, Parifiis, Taoduno, rure, domo. Quâ iter faciebas? Laodiceâ. Sed hic per Præpositionem sæpius loquuntur ad vitandum ambiguitatem: ut Per Limnuchum proficiscor Edinburgum versus.

Aliquando Præpositio additur: ut Ad Genevam pervenit-Ad Messanam transière, venère à Româ, ab Epidanro navi advellus est.

Locus in accusativo vel ablativo essertur, cum ejus mensura, aut intervallum exprimitur: vel cum respondetur ad quantum, aut quamprocul: ut Quantum hinc distat Edinburgums Iter vel itinere unius diei, triginta sex miliarium vel miliaribus. Alioqui cum in loco distante aliquid sieri, vel factum esse significamus, ablativo tantum utimur: ut, Captus est latro quarto ab urbe lapide.

Appendix.

Nominibus Regionum & Villarum & appellativis omnibus non dictis præpositio additur: ut, Cæsar exercitum in Britanniam traduxit, & ex Britannia in Galliam reduxit. In Cumano cum essem, tu in Pompejano. Eo ad scholam. Habito in urbe.

Tempus ponitur in ablativo, cum quæstio est per quando aut quanto tempore: ut Quando venisti? Horâ tertia, Hesternâ nocte. Quanto tempore mandasti lectionem memoriæs Duarum horarum spatio.

Cum quæstio est per quamdiu, quadudum, vel quampride, tempus ponitur in accusativo vel ablativo? ut Quadiu studuisti? duas horas, per duas horas, vel duabus horis. Quamdudum cæpisti Gramaticæ operam navare? Abhinc sesquiannum, vel sesquianno.

CAP.

CAPUT VIII.

Conftructio dillionum invariatarum.

A Dverbia junguntur Verbis, Participiis, Nominibus, & interdum aliis Adverbiis; ut Scitè pingit, scitè pingens: admodum puer: Egregiè impudens: Sat cito si sat benè.

Adverbia, en & ecce regunt nominativum vel acculativu. Ecce tibi nuncius. Ecce miserum hominem. Hem & apage accufativum. Apage istiusmodi salutem, quæ cum cruciatu advenit.
Hem astutias. O, heus, & proh, regunt nominativum, accusativum & vocativum, heus & ohe, tantum vocativum. O formose
puer. Heus Syre. Ohe, jam satis est, ohe libelle. Heu pietas! Heu
prisca sides! Heu me miserum. Hei & væ dativum. Hei misero
misi. Væ vistis. Ab & vab accusativum & ablativum.

Derivata regunt casum primitivorum: ut Ornium elegantissimè loquitur. Ut propier & proximus, ita propius & proximè, regunt dativum & accusativum; ut propius urbi vel urbem:

proximè caftris vel caftra.

Adverbia temporis regunt genitivum: ut Pridie illius diei, dicimus etiam, Pridie Calendas, Nonas, Idus, quia intelligitur præpositio ante.

Adverbia loci, & quantitatis itidem regunt genitivum:

Nusquam gentium: Multum loquentia, sapientia parum.

CAPUT IX.

PRæpositiones quæ regunt accusativum sunt una & triginta: Ad, apud, ante, adversus vel adversum, cis, citra, circa vel circum, circiter, contra, erga, extra, infra, inter, intra, juxta, ob, pone, prope, propter, per, præter, post, penes, secus, secundum, trans, ultra, usque, versus. Quæ duæ plerumque solent postponi accusativo: ut, Ad patrem, apud Deum, ante ædes, adversus vel adversum hostes, cis Rhenum, citra necessitatem, circa vel circum forum, circiter horam decimam, inter fratres, contra inimicos, erga amicos, extra terminos. infra tellum, intra privatos parietes, juxta macellum, ob quæstum, pone tribunal, prope Galliam, propter virtutem, per agros, præter morem & consuetudinem, post tergum, penes arbitros, secus viam, secundum Regem, supra Cælum, trans montem, ultra Indos. Occeanum usque, Italiam versus.

Præpositiones quæ regunt ablativum sunt sedecim: A, ab, abs, absq; cum, coram, clam, de, e, ex, pro, præ, palam, sine, procul, tenus: ut, à patre, ab hoste, abs quovis homine, absque causa, cum exercitu, coram testibus, clam patre, de lana caprina, è foro, exædibus, pro clientibus, præ timore, palam omnibus, sine labore, procul dubio, mento tenus. Tenus regit etiam genitivum pluralem cum res sunt geminæ: ut, cumarum tenus, & casui posiponitur.

Quatuor præpositiones accusativum vel ablativum regunt in, sab, super, & subter: accusativum cum est motus ad rem: ut Eo in scholam, sub umbram. At ablativum, cum in loco, aut alia re, quid fieri significatur, sive suerit motus, sive quies: ut, pueri currunt, vel quiescunt in schola: Am-

bulo, vel sedeo sub umbra.

e

Præpositiones siunt adverbia cum non regunt casum: ut,

CAPUT X.

De Resolutione.

In resolutione seu expositione hunc ordinem sequitor.

1. Sume Vocativum si sit: ut, In te locavi spem meam,
Rerum Creator optime: Sic ordina, Optime Creator Rerum,
Ego locavi, &c.

2. Verbum Impersonale fi adfit, Effe oportet ut vivas, non

vivere ut edas. Ordo est, Oportet esfe ut vivas.

3. Nominativum cum verbo: ut, Intolerabilis fit malitia,

cum laudatur: fic retexe, Malitia fit intolerabilis.

4. Porro cape dictionem regentem, ante dictionem à tergo rectam: ut, Trium literarum homo: sic ordina, Homo trium literarum.

s. Quod autem subintelligitur, suppleto: ut, Tecum habita, & nôris quam sit tibi curta supellex: sic, tu habita tecum, de tu nôris.

FINIS.